

Olga

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIX. évfolyam, 4. szám, 2025. január 24.

Idén azonban másként alakultak a dolgok. S a meetingtől függetlenül, igen cifrán és nehezen megfejtethetően. Kezdődött azzal, hogy nem volt kedve maradni éjszakára, noha az új csajával megbeszélte, hogy részint nem jöhet le vele Siklósra, mert ez egy szigorúan zártkörű munkahétvége, másrészt neki két éjszakát ott kell maradnia a szállodában a társasággal, amit sajnál, mert hát, majd megtudja a lány, ha jobban megismeri őt. Hát igen. A szerető, a végzős egyetemista lány, hitte is, meg nem is. De mert nem volt jártas ezen dolgokban (a vállalati meetingekről ritkán lehet olvasni az újságokban vagy folyóiratokban, talán mert az írástudók nem járnak ilyesmikre), csak annyit mondott, ő is sajnálja, hogy nem jöhet vissza onnan két napig az embere, mert nagy bulit szervezett a barátaival arra a hétvégére. Ide, rúgta le magáról Pál úr, és az egyszerre kérdő- és mutató névmással a szeretője bérelt, háromszobás lakására célzott. Ide. Tudod, apám két okból tartja fenn nekem ezt a túl nagy kéglit. Hogy jól érezzem magamat benne, és alkalom adtán elférjenek benne a bartáim. Fontosabb ennél, hogy ne kelljen foglalkoznia velem.